

(המשך עמוד 14)

חיה, שהיתה צריכה להרוג כדי להתקיים. בדרך כלל משתחררים דחפים כאלה ב־ תקופת הילדות, אך לא כולם מצליחים להשתחרר מכך בגיל זה. אצל אחדים נשא־ רים דחפים חזקים להרוג. יש שנתפסים לתחביבים, כמו ציד. אחרים מבצעים רצח. במקרים של רצח במשפחה יש גם מוטיב נוסף. הוא בא לבטא מחאה נגד החברה. זוהי מחאה במושגים אינפנטיליים. בכל המקרים של רציחות משפחה אפשר לראות את השתחררות הרצון להרוג, ומ־ כיוון שלא יכלו להרוג אחרים, הפנו את התוקפנות כלפי עצמם, וכלפי משפחתם, מתוך רצון ללמד את החברה לקח. אנשים כאלה זקוקים לדחיפה כדי להוציאם משי־ חיי המשקל המעורער. כל מקרה של רצח או התאבדות משפחתית מספיק לכך.

אייכמן והדגים. היה לפסיכולוגים על מה להסתמך. שרשרת של התאבדויות ורציחות משפחתיות אירעה בארץ לפני כשנתיים.

רצח גצלר (העולם הזה 1123). הרצח המשפחתי בחיפה (העולם הזה 1163) והת־ אבדות משפחת שר מרמות־השבים (העולם הזה 1164). שבאו די בתכיפות, והבהלה שנתעוררה בעקבותם עדיין זכורה לכולם. אך פסיכוזה זו לא היתה ידועה כנראה למשרד הבריאות. באשקלון, בת 27 אלף התושבים, שששת אלפים מהם נזקקים ל־ טיפול הלשכה הסוציאלית, אין פסיכיאטר ממשלתי. האחראי לבריאותם הנפשית של תושבי אשקלון, הפסיכיאטר של מחוז הדרום, יושב בירושלים.

הבידור היחיד במקום הוא הקולנוע. לרוב התושבים אין אלא בית־הכנסת, ה־ חצר והאמונות הטפלות. הסבירה אחת משכנותיו של אפרים יוסף את מקור הרצח וההתאבדויות הרבות: „הם שרפו את אייכמן וזרקו אותו לים. הדגים אכ־ לו אותו והאפר בא לגוף של האנשים מהדגים האלה. הוא עשה אותם רעים!”

משפט

החטא ועונשו

שולמית דויד ואליהו נקש היו בני־דודים רחוקים. הם התגוררו אמנם בבתיים נפרדים ברמת־גן, הואיל ושולמית גרה עם הוריה ואליהו עם רעייתו, אך הדבר לא הפריע לשולמית לבקר בביתו של אליהו לעתים תכופות ביותר.

אשתו של אליהו לא התנגדה לכך שבת משפחתה תבקר בביתם, אך היא לא ידעה כי שולמית ואליהו היו קצת יותר מקרובי משפחה.

מה שבטוח — בטוח. היחסים בין השניים התחילו זמן קצר לאחר נשואיו של אליהו. „אני לא מרוצה מנשואי”, אמר לבת דודתו. „אני מאוהב בך. החלטתי להתגרש ונתחתן שנינו.”

היו אלה דברי אהבה שלא נפלו קל אוון אטומה. כי שולמית נתנה מזמן עינה בבן־דודה הרחוק, בילתה עמו לא פעם בצוותא. שעה שאליהו היה פנוי מעבודתו, היה אף בא לקחתה מבית־הספר לתפירה יד־חנה. בו למדה.

שולמית החלה לעבוד כתופרת, וכצעד ראשון לחיים משותפים הציע לה אליהו להעביר את חסכוניה בבנק לחשבונו הפרטי. „אני מוכרח לשלם לאשתי את דמי הכתובה”, הסביר לה, „לכן מוטב שהכסף יהיה על שמי, כדי שאוכל בהזדמנות הרא־ שונה להוציאו.”

שולמית לא התנגדה. מאחר וסברה כי בקרוב יהיה כיס אחד לשניהם, הוציאה את אלפיים הלירות שחסכה, העבירה אותן לחשבונו של אליהו.

אולם עם שינוי מקומם של חסכוניה, נשתנה גם יחסו של אליהו אליה. הוא החל משתמש מן הפגישות, דחה את שאלותיה על מועד גרושיו המתוכנן. שולמית הבינה כי נפלה בפח. היא דרשה את כספה חזרה, ניתקלה בסרוב. בלית ברירה פנתה לעורך־ דין, הגישה תביעה משפטית נגד בן־דודה החמסן.

מוסד המשפחה. שולמית בטחה כי כספה יוחזר לה, אולם השופט המחוזי יצחק שילה, בפניו התבררה בקשתה, סבר אחרת. כתב הוא בפסק דינו:

„ברור כי העדה הוכיחה כי מסרה את 2000 הלירות, אך התביעה נובעת מעילה בלתי חוקית. ההסכם בינה לבין הנתבע נוגד את הסדר הציבורי ותותר תחת אשיות מוסד המשפחה. לכן הוא בלתי־חוקי, ובקש־ תה נדחת.”

הרי לפניך משמנת "פז" לביתך



משמנת "פז" רב-שימושית זו מיועדת לשמן כל חפצי הבית, כגון: מכונות תפירה, צירי דלתות וחלונות גלגלי מיטות, עגלות ילדים, אופניים ועוד.

כמו כן, מיועדת משמנת "פז" לכלי נשק, מכשירי ספורט, צעצועים, מכונות כתיבה, וכד'.

שמן "פז" "הנדי אויל" מונע חלודה וקל לנקותו מידים או בגדים בעזרת סבון ומים בלבד.

שמן "פז" "הנדי אויל" (הנקרא בחוץ לארץ SHELL HANDY OIL) הוא היחידי המקורי בארץ.

למכירה בכל תחנות "פז" ובחנויות לחמרי-בנין, כלי-עבודה וצבעים.